4. Sjelf korpralen, barsk och dyster,
I sin själ är glad och lyster:
Brummar, då du gör en bock,
Skrattar i mustachen dock.
5. Ser du trumpen ut och slokig,
Skämtar han och gör sig tokig;
Muntrar dig på bästa wis,
Gycklar i dig exersis.
6. Glada dar dig icke brister.
Blott du ej kuraschet mister
Så går allt som i en lek,
Hård du blir ej — kanske wek!
7. Den som bäst har resolverad
Blir till borstpojk approberad:
Lugn och glad och fri från slöp,
Putsar man — åtskilligt skräp.

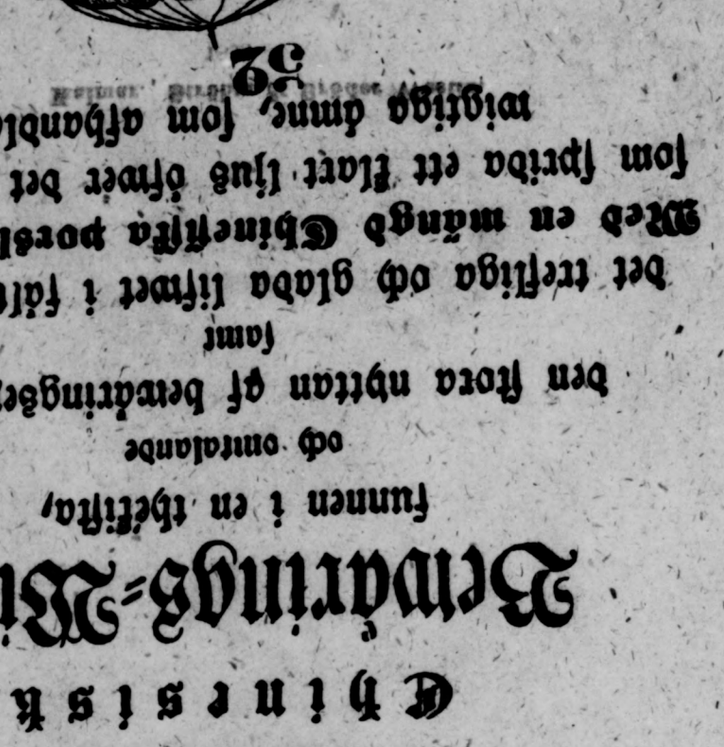

8. Uti Rankin — hör på grinet!
Får man ej ha mat i skrinet,
Kommer man och något bär,
Frågas bums: hwad har du der?

9. Har man noisat och fört wåsen,
Blir upplösningen på pjesen
Att man kommer i förhör:
Krigsrätt hålles som sig bör

GS 909

Ehinesisk
Brinkrings-Wisa,
sjungen i en tehättja,
och omtalande
den flora nyttan af beträdningsexercisen
samt
det trefliga och glada lifvet i fält och tält.
Med en mångd Chinesiska poesiensamhar,
som lyriba ett slags öfwer det obegriplig
wigtiga dunc, som afhandlas.

32

"Det är ingen fara att bli' rik!"

Priset
börbe wara . . . 1 Rbt,
men är enbaft . . 3 R.

Ibrifen flädd och mod du får
Uf dottor Anettes flara tår:

14. Mydet "tärb" man hemåt fliger,
Med en kunskap, som är biger,
Men nog är man, lite hwar,
Hita stort om åtta bar!
15. Lefwe lifwet — och erkiken!
Lefwe lärbomen och — spiken!
Må be wetat! — både två
Äfta ej att minska på.
16. Trefnad bar man alla tiber,
Blott få här bepröfwat man tiber:

Mel. Jägarelifwet är så härligt etc.
Eller: Uti Horn der bor en bonde etc.

Bewäringslifwet är så härligt,
Hopp falleralla, tralla la,
Alltid lustigt, ej beswärligt,
Hopp m. m.
I ex'cisen aldrig lat
Lefwer man som full soldat.
Hopp m. m.

2. Wißt man bråkar smått i början,
Höger, wenster, och den smörjan.
Men man är så munter dock,
Äter fläsk och ankarstock.

3. Wißt kan lyttnanten wa' stränger,
Hotar wißt — men går ej länger.

Ty han wet ju ackurat,
Man är fri, fastän soldat.

Men med lämpor går det fram:

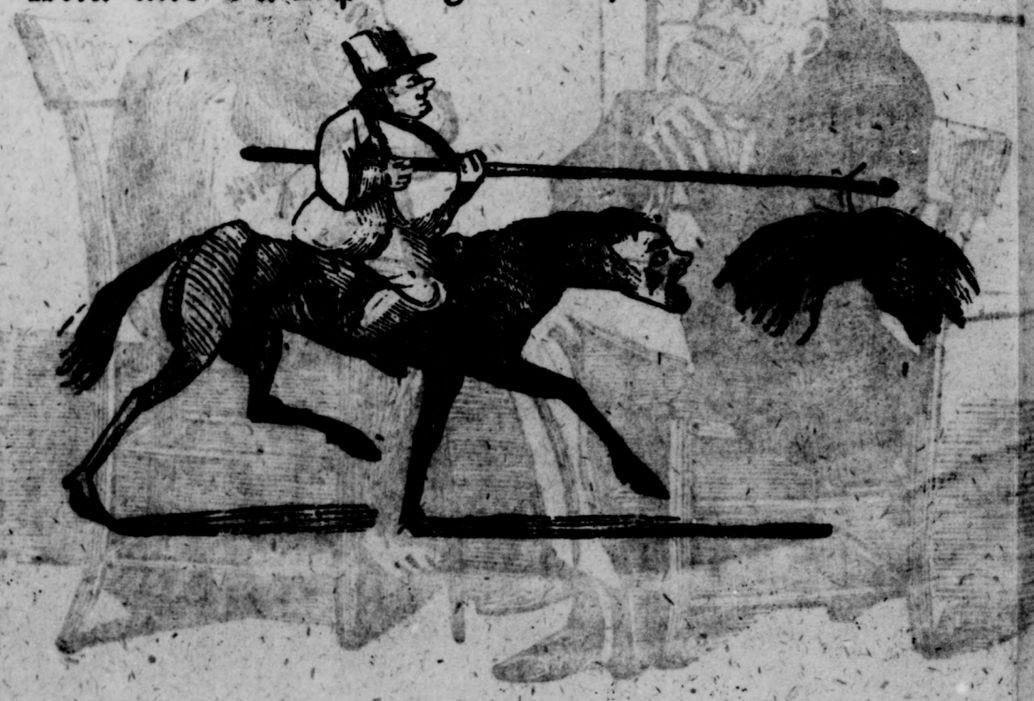

10. Dock det plär ej ändas blodigt,
Blott man har uppfört sig modigt.
Man har slagits — nå, hwad mer?
För roskull man ej krigsman är!

11. Gubbarne ha nog i minne!
Arten af chinesens sinne:
Trumfar man så får man skam

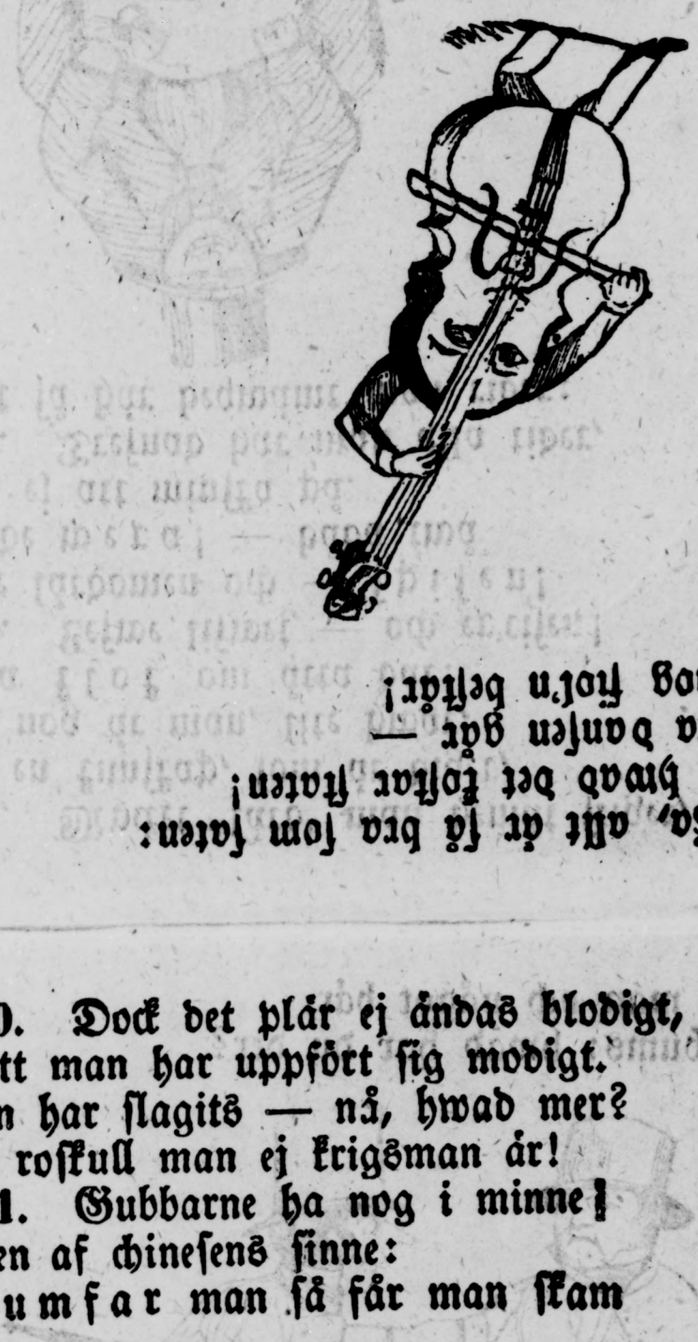

12. Da, allt är så bra som det är,
Strunt i hwad det följar klaren!
Laga bara danken går —
Staten mog flor'n belåt!

13. Mins den nytta som wi hafwa,
Att få lära klampa, traktat!
Denen le, be ötwas mett,
Ty i tid behöfs be bått.